

Politiek wacht op goede ideeën uit kunstsector

Bij een verkiezingsdebat over kunst gisteren, werd het verwijt dat de politiek te weinig aan cultuur denkt, pijnlijk teruggekopt door de aanwezige Kamerleden.

**Door onze redacteur
RON RIJGHARD**

AMSTERDAM, 30 OKT. De kunstsector heeft een probleem. In de verkiezingsstrijd gaat het nauwelijks om cultuur. „Algemeenheden, wollig taalgebruik en goedbedoelde clichés”, zo vatte Ad ’s-Gravesande de alinea’s over cultuur in de diverse partijprogramma’s samen. Hij is voorzitter van de lobbyclub Kunsten ’92, die gisteren een debat organiseerde over de vraag hoe het komt dat cultuur geen rol speelt in de verkiezingen.

Hoewel dat had gekund, werd het geen pijnlijke zelfanalyse over falend lobbywerk. Vooraf verspreidde Kunsten ’92 twee A4-tjes, getiteld *Pamflet voor een nieuw kabinet*. Dit werkstuk over de heilzame aard van cultuur werd door Groen-Links-senator Jos van der Lans van tafel geveegd met de woorden „heel slecht”, „veel te algemeen” en „onzin over agenda’s”. En er lag al de aankondiging van afgelopen vrijdag dat Kunsten ’92 met drie andere clubs de moeder van alle analyses gaat maken, een „analyse van alle bestaande onderzoeken, rapporten en cijfers”. Dit ter onderbouwing van een nieuw advies aan de samenstellers van het nieuwe regeerakkoord, straks.

Maar adviezen in de kunstsector zijn er al te veel, ze zijn te vaag en te weinig zichtbaar, zo stelden de financiële specialisten van de drie grote partijen. Zij waren uitgenodigd om uit te leggen waarom de cultuurwoordvoerders van de Tweede Kamer er maar niet in slagen hun wensen te verzilveren als ze bij hen aankloppen. Frans de Nerée tot Babberich (CDA) zei dat het wensenlijstje van de cultuur nooit een coherent verhaal opleverde. En volgens hem wil het

CDA best 1 procent van de rijksbegroting aan kunst besteden, „maar niet op voorhand” en „alleen als er goede plannen liggen”. Ferd Croune (PvdA) zei dat de kunstsector zich moest afvragen waarom het idee voor gratis musea wel het debat bepaalt, maar geen voorstel uit de kunstwereld is.

Eigenlijk zeiden ze: de kunstsector is te versplinterd en heeft geen spannende, unconventional ideeën.

Nog verder ging Stef Blok (VVD) na een vraag van ’s-Gravesande. Blok wees op de populariteit van de Amerikaanse econoom Richard Florida, van wie het boek *The Rise of the Creative Class* sinds het in 2002 verscheen een bijbel voor kunstbeleidsmakers is. Florida gaf de kunst namelijk een wapen in handen. Traditioneel trekt men in de kunst ten strijde met het verhaal dat kunst een intrinsieke waarde heeft. Florida becijferde echter de geweldige economische effecten die een goed gedijende kunstsector veroorzaakt. Volgens Blok had staatssecretaris Medy van der Laan de economische betekenis van de ‘creatieve industrie’ door het CPB laten narekenen en had het CPB er „gehakt” van gemaakt. Zou het zo zijn dat ons CPB een internationale bestseller heeft ontmaskerd? Blijkt ook het allernieuwste wapen van de kunst plots een plastic zwaard? ’s-Gravesande wist niet beter dan bête te antwoorden dat hij dat CPB-rapport „dan wel eens wilde lezen”.

Eerder had de zaal, gevuld met kunstdirecteuren en -voorzitters, al weinig weerwoord gehad op de stelling van de puur economisch redenerende Blok dat kunstsubsidies „voor volwassen mensen” overbodig zijn. Terwijl Blok dat toch al twee jaar geleden in een geruchtmakend opiniestuk had opgeschreven. Dat gebrek aan elan om andersdenkende politici te overtuigen, kan hen nog wel eens opbreken. De kunstsector heeft een probleem.

Zie voor CPB-rapport:
www.nrc.nl/kunst